

debatt@klassekampen.no

KRONIKK  
& DEBATT

# Illusjonist Moxnes?

PRIVATE  
BARNEHAGER

Anne Lindboe



**Bjørnar Moxnes** skriver i Klassekampen 22. januar skriver om «den kommersielle forkjørsretten». Bakteppet for innlegget er utfordringer knyttet til lavere barnetall og overskudd på barnehageplasser. Som forventet peker Moxnes på «kommerielle konsern» når kommunale barnehager ikke klarer å fylle plassene sine.

Problemet for Moxnes er at kommunene ikke kan vedta kutt i private barnehageplasser når barnetalene går ned. Han viser til en kommunal barnehage i Stjørdal som er vedtatt nedlagt «på grunn av den kommersielle forkjørsretten». Moxnes omtaler dette som en barnehage foreldrene ønsker, men unnlater å nevne at den over flere år har hatt lave søkertall og at omtrent bare halvparten av plassene er fylt. Det han også utelater, er at private barnehager ikke får tilskudd for flere plasser enn det de har søkere til. Dermed bygger resonnet på en illusjon. Hadde barnehagen i Stjørdal med sterkt dalende søkertall vært privat, ville utfallet trolig vært akkurat det samme: Driften ville blitt tatt ned og barnehagen sannsynligvis avvirket.

**Jeg er i likhet med Moxnes** opptatt av at enkeltstående og ideelle barnehager skal ha en fremtid i Norge. Alle typer private barnehager er en del av et unik mangfold som ingen annen offentlig finansiert sektor i Norge er i nærheten av. Vi i PBL er alltid villig til å drøfte mulige løsninger til beste for barna, de ansatte og barnehagene i sektoren. Men når Moxnes etterlyser at kommunene må få verktøy til å «tilpasse barnehagetilbudet til behovet, ikke bare ha 'friheten' til å kutte i de offentlige barnehagene», blir det ut fra en tankegang at det er ordføreren og ikke foreldrene som best vet hva slags behov den enkelte familie har. Den tankegangen passer sikkert med Rødts ideologi, men fungerer neppe like godt dersom målet er bedre barnehager for barna.

Anne Lindboe,  
adm.dir., Private Barnehagers  
Landsforbund

# Både Folkelarm og festival!

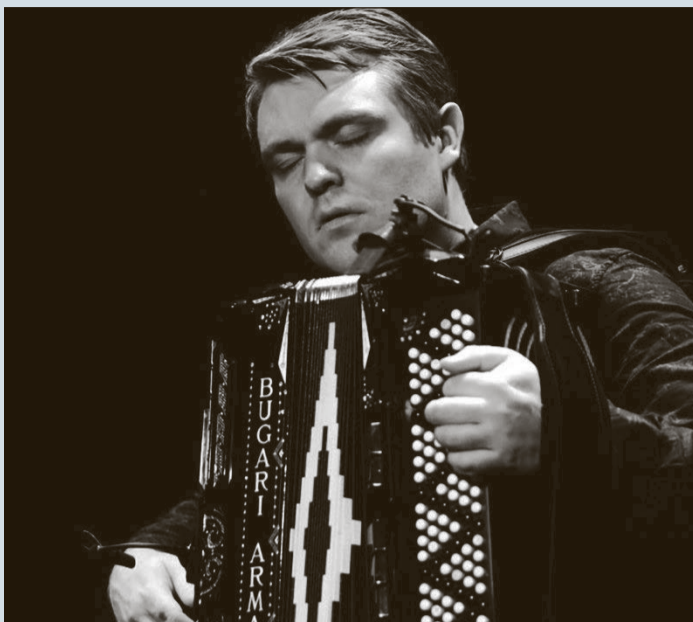
FOLKEMUSIKK

Hilde Reitan  
Linda Dyrnes

**Anne Hytta** skriv i Klassekampen 20. januar at ho vil ha ein brei folkemusikkfestival i Oslo i staden for bransjetroffet Folkelarm. Folkorg stiller seg bak tanken om ein folkemusikkfestival i Oslo, og vi utfordrar alle dei gode kreftene som finst i miljøet om å slå seg saman og ta initiativ til utvikling av ein slik festival. Ikkje som ei erstatning for Folkelarm, men som eit supplement. Det bør vere grunnlag for både delar!

**Det er ingen** tvil om at ein festival kan romme eit bransjetroff, det er mange gode døme på det. Det har også vore noko Folkorg har vurdert for Folkelarm, og kjem det ein folkemusikkfestival i Oslo vil det vere naturleg å vurdere det på nytt. Vi arbeider kontinuerleg med å forbetre arrangementa i Folkorg, og med Folkelarm har vi gjort mange grep vi opplever å få gode attendemeldingar på.

Samarbeidet med Oslo-kappleiken har vore med på å skape ei ekstra god stemning på arrangementet og fleire folk. Det same har koplinga til Meisterkonsernten i Operaen annakvart år. På same måte som Førdefestivalen, har Folkelarm eit samarbeid med Music Norway om å invitere delegatar frå heile verda. Undersøkingar viser også at Folkelarm genererer mange spelejobbar nasjonalt og internasjonalt for artistane.



**KLEMMAR TIL:** Det har teke mange år å få utvikla Folkelarm. No er den i ferd med å finne si form, og vi tek gjerne imot konstruktive innspel, skriv innsendarane.

FOTO: KNUT UTLER/FOLKELARM

## Folkelarm genererer mange spelejobbar nasjonalt og internasjonalt.

Fordelinga av desse vil sjølvsagt variere. Talet på søknader om showcase og at dei vil delta fleire gonger, har vi òg opplevd som eit teikn på at dei er nøgde.

**Ja, utøvande** musikarar fortener å få betalt for arbeidet sitt! Eit bransjetroff som Folkelarm er likevel noko annleis enn ein vanleg festival. Ein søker om å få spele på eit tilrettelagt arrangement for norsk og internasjonalt bransje for å betre sjansane for fleire spelejobbar. I tillegg til konsertane, er det lagt opp

til møteplassar mellom artistar og bookarar, seminar med meir. Økonomien i Folkelarm har vore svært krevjande gjennom mange år, og det er berre dei siste åra vi har lukkast i å få eit økonomisk resultat som er som budsjettert eller betre. Dei offentlege tilskota til Folkelarm har vore marginale samanlikna med andre store festivalar, så vi er heilt avhengige av god publikumsopplutning for å klare budsjett. Etter å ha betra økonomien i Folke-

larm, har fokuset vore at det vi klarer å spare inn av andre utgifter eller auke inntektene, skal kome utøvarane til gode. Gradvis har det blitt meir; full reisedekning, fleire måltid og no i 2019 har vi for første gong lukkast med å honorere artistane.

**Styret meiner det** er ei viktig oppgåve for Folkorg å arbeide for rammevilkåra til våre utøvarar. Den viktigaste prioriteringa vår framtidig er å gjere Folkelarm stadig meir relevant og viktig for å generere fleire jobbar for utøvarane. Dessutan syte for eit godt økonomisk fundament for Folkelarm som gjer at vi kan halde fram med å betale honorar til showcase-artistane.

Det har teke mange år å få utvikla Folkelarm slik den er i dag, og vi meiner den er i ferd med å finne si form med brei opplutning av dyktige artistar frå heile Norden, eit rikhaldig seminarprogram og samarbeidet med Oslo-kappleiken. Når det er sagt, tek vi gjerne imot konstruktive innspel frå dykk om den vidare

utviklinga av Folkelarm, og ein eventuell ny folkemusikkfestival i Oslo! Vi vil difor invitere til eit seminar om dette under Folkelarm 2020. Velkomen!

Hilde Reitan,  
styreleiar i Folkorg  
Linda Dyrnes,  
dagleg leiar i Folkorg  
linda@folkorg.no



Musikkmagasinet  
20. januar

# Rusfeltet fortjener mer konstruktiv debatt

RUSREFORM

Pernille Huseby  
Arild Knutsen

**En stor og viktig** rusreform står på trappene. For å ende opp med en best mulig modell, er det viktig at alle synspunkter og stemmer kommer frem. Vi trenger at akademikere, politikere, organisasjoner, aviscommentatorer og andre aktører deltar med sin kunnskap. Da må det være attraktivt og givende å delta.

**Tonen i debatten** har endret seg i forbindelse med rusreformen. Når det går mot betydelige endringer på et felt, kommer flere aktører til. Med hver sine oppfatninger om hvordan modellen bør se ut, for å sette sitt preg på endringene. Når endringene begynner å ta form og ikke alle kjenner seg igjen i helheten, kommer påstander

om at reformen likevel ikke kommer og noen går heller etter mannen enn ballen.

Rusreformen kommer til å bli vedtatt, med bred tilslutning på rusfeltet. Å gi inntrykk av annet er svært uheldig, særlig for dem som sliter med rusproblematikk og dermed er berørt.

Når politikere eller aktører på rusfeltet problematiserer deler av innstillingen til Rusreformutvalget, blir de ofte møtt som om de er motstandere av reformen som sådan. Istedenfor å bli forstått i det bredere bildet som tvert imot viser at de faktisk er med på paradigmeskiftet.

**De unødvendig** negative reaksjoner på konstruktive innspill, kan føre til at ressurser i samfunnsdebatten kvier seg for å uttrykke meningen sin eller komme med sine analyser. Og de kan dermed kvie seg for å gå inn i aktivt arbeid i organisasjonene. Slikt taper samfunnet

og ikke minst rusfeltet på. Vi kan trekke stigen opp etter oss og etterlate et rusfelt med tynn tilførsel og lite bevegelse.

Meningsbryting danner tilføring av kunnskap og bringer feltet videre. Da må det også være mulig å delta, uten at vi mistror hverandres intensjoner. Det gjensidige målet er et bedre helsetilbud og bedre liv for alle som berøres av rusproblematikk. Ingen ønsker å gjøre livet for dem som sliter, vanskeligere. Og ingen ønsker at flere unge skal slite med avhengighet. Hvordan vi skal komme dit, kan med hell diskuteres.

Det er lov å være uenig og det er bra. Uenighet er sunt. Men dersom vi overfokuserer på det vi er uenige om, risikerer vi å tilsløre det faktum at det er enighet om det meste på rusfeltet. Dermed svekkes mulighetene for samarbeid rundt det som det er konsensus om.

**Mye er fortsatt** ugjort – utfordringene er store. Bosituasjonen til personer med alvorlige og sammensatte problemer, må styrkes. Vi trenger et bedre og mer sammenhengende behandlingsforløp, der kommunene og spesialisthelsetjenesten samarbeider bedre. Kapasiteten for avrusning må opp og vi bør snakke om hvordan vi sikrer at veien inn til behandling blir bedre. Fængselshelsetjenesten må få mer ressurser og dessuten bør finansieringen og differensieringen av brukerstyr styrkes.

**Skal vi løse** disse problemene, må vi samarbeide og i større grad verdsette hverandres engasjement.

Pernille Huseby,  
generalsekretær i Actis – Rusfeltets  
samarbeidsorgan  
Arild Knutsen,  
leder i Foreningen human  
narkotikapolitikk  
arild.knutsen@fhn.no